

Erzsébetváros és vidéke.

Társadalmi, közművelődési, közigazgatási és közgazdasági hetilap.

Előfizetési árak: Egész évre 6 K, félévre 3 K, negyedévre 1 K 50 f, egyes szám 12 f. Hivatalos hirdetések díja: 100 szó után 4 K, minden megkezdett további 100 szó után 1 K 50 f. Nyilttéri közlemények soronként 30 f. Egyéb hirdetések díjai a kiadóhivatalban tudhatók meg.

Megjelenik
minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőség címére küldendők.
Kéziratokat nem adunk vissza.
Névtelenül beküldött cikkeket lapunkban nem közölhetünk.

Fenyegető nyomoruság.

Majdnem minden esztendőnek kijut a maga nyomorusága, melynek kútforrása igen sokszor a ferde és helytelen emberi intézkedésekben, legtöbbször azonban a természet mostohaságában lelhető fel.

Az elmúlt években az áldatlan politikai viszonyok s a parlamenti munka teljes fennakadása bénították meg közgazdaságunkat, iparunkat, kereskedelmünket s árasztották el különböző bajokkal az amugy is nehéz életet.

Ezen bajoknak következményeit még csak ki sem heverhettük, még úgyszólván alig tudtunk lélegzethez jutni s már is újabb csapás, újabb nyomoruság fenyegeti e szerencsétlen országot. S mivel most a bajok forrása magában a természetben rejlik, szomorú tudatára ébredünk annak is, hogy a nyomoruság sem jár egyedül. Nem csak a silány aratást kell ez évben kikoplalni az embereknek, hanem meg kell birkóznia amellet még a takarmányszükséggel is.

Az ideai nagy szárazság nemcsak a

gabonafélék kifejlődését gátolta, hanem a takarmány-növényekre is olyan káros hatással volt, hogy az ország egyes vidékein nincs kilátás arra, hogy a megfelelő takarmányt beszerezhesék s így takarmányszükség következhetik be, különösen ha az ellen idejekorán nem védekezünk.

Hirekből halljuk, az újságokból olvasuk, hogy az ország egyes vidékein s különösen az erdélyi részekben szemfüles üzerek járják be a falusi gazdák udvarait s élénken tudakozódnak a marhák és a takarmány iránt. Az embereket marháik eladására buzdítják, különösen azon okból, hogy úgy sem lesz elegendő takarmány s nem lesz mivel kitartani a marhákat.

Ennek a biztatásnak a gazdák annál könnyebben felülnek, mert a legtöbb gazda úgy vél segíteni a takarmányszükségen, hogy csökkenteni állatainak létszámát, nem gondolva meg, hogy ezzel csak magának okoz kárt, mert az éveken át felszaporított marhaállomány csökkentésével csökken a trágya mennyiség és így talajának termő ereje. Másik káros oldala a dolog-

nak, hogy a takarmányszükség miatt igen sok állat kerül a piacra s ezért az eladó állatokat olcsón kell elvesztesgetni.

Egy másik irányban is spekulálnak az utazó vigécek. Ha t. i. rá tudják venni a gazdát, hogy állatait eladja, akkor már a takarmányra sem lesz szüksége s így azt is áruba bocsáthatja. Így aztán a gazda kifogy állataiból, kifogy takarmányából s elpárolog a pénz is, amelyet azokért kap, a nyomoruság pedig szaporodik és annyira ellepi, hogy a füle is alig látszik ki belőle.

Mindnyájunknak érdeke tehát, hogy a gazdák a szokottnál nagyobb körültekintéssel, minden úton-módon és akár a végsőig menő erőfeszítéssel is megküzdjenek a takarmány-szükséggel, minden lehető módon pótolják a takarmányhiányt és sem tényészállatot, sem pedig takarmányt el ne adjanak.

A földművelésügyi miniszter utasítást adott ki aziránt, hogy miképpen lehet védekezni a takarmányszükség ellen. Ennek több módját ajánlja:

TÁRCA.

Barna szemek.

Jules M. Vogues.

Fordította: —

Jean Lauban gróf kényelmes zsöllyében hevert, a vad szőlőtől befutott erkélyen, fáradt szemei a lassan emelkedő erdőig nyúló, terjedelmes park üde zöldjén tévelyegtek. Meleg nyári napsugarak ömlöttek el a kert rózsáin, beara-nyozták az erkély följárójának nagy bronz golyóit, de behatoltak az erkélyre is s ott ragyogtak a gróf térdeire borított selyem takarón. János gróf alig járt túl az ötvenen, de férfiasan szép, fájdalom telt, fehér szakállal körített arca, mozdulatlansága megrendítően hatott még arra is ki nem tudta, hogy szélhűdött testének legnagyobb része.

Méhek dongták körül a mozdulatlan embert; szemeit lehunyta néha-néha, majd hirtelen, szinte ijedten vetette föl ismét, s töprengve tekintett a fényes napba.

Haldokló volt már; ezt nagyon jól tudta, — de csöndes, szelid bölcselővé változott rettenetes betegségében az ember, ki mint valóban nemes világi töltötte szenvedélyekkel telt életét a társaságban, a politika küzdő terén, a turfon, a játékasztal mellett.

Aztán elérte őt az észrevétlenül, alattomban készülődő katasztrófa, s tudta évek óta, hogy élő halott. Lemondásteljesen eszmélt a végre. Dícsőségesen, ragyogóan, élvezetteljesen élt, s félelem nélkül, sajtáságos, jóleső érzéssel gondolt a Lauban-ok csöndes, ősi sirboltjára. Pedig szerető sziveket, lelkeket, kiket viszont szeretett kell itt hagynia: nejét Jeanne-t, leányát Ágnest. Felesége Jeanne hideg, szenvedélyek nélkül való asszony olyan, milyennek élettársát mindig óhajtotta; leánya, becéje tizenhat éves volt, s fájdalmasan gondolt rá, hogy könnyen elidegenedhetik egyetlen gyermeke a hosszan halódó öregtől, míg az idején elköltözött, mindig szeretett halott emléke örökre kedves lesz szívének. Ezt százszor is elgondolta hosszú álmatlan éjszakáin, s leszámolva a földiekkel nyugodtan várta a mindent legyőző, — a siralomvölgyéből mindenkit megszabadító halált, és hajlandó volt

a vén kaszás inceselkedésének vélni, hogy még egy oly fényes, ragyogó napot ajándékozott neki, mint ez a meleg fölséges augusztusi nap!

Elmerült a multak emlékeibe! Az az augusztusi vasárnap, mikor oly fényes bizonyítvánnyal tért haza a vanvesi lycaeumból, jutott eszébe! Akkor fiatal volt, tizenhat éves, ereiben megpezdült a vér, romlatlan ábrándos, fejlett lelkileg, testileg, — megfékezte a legvadabb paripát.

„Tizenhat év!” rebegette a nagy beteg csöndesen! Akkor is ilyen ragyogóan, fényes, meleg volt a nap, ott a zöldelő pázsiton, melyet mint drága ékszert rejtett kebelébe az erdő. A sötétzöld smaragd szőnyeg tele volt virággal, s a virágok közt valami fehérség tizenhat év! Akkor látta meg először, hogy a tisztartó leányának Marinak barna szemei vannak, melyek ragyogtak, fénylettek mintha arany porral lenének behintve; csak most látta meg, hogy mily karesú és mégis telt az alkata, hogy mily hajékony Forró nyári nap, vasárnap, — a rigók füttyöltek, a madarak énekeltek, a virágok illatoztak. Ki tanította meg őket szeretni, hiszen gyermekek voltak félig! Ezek az arany portól

FERENCZ JÓZSEF KESERŰVIZ

az egyedül elismert kellemes ízű
természetes hashajtószer.

1. Arra kell törekedni, hogy a zöld takarmányozás idejét ősszel minél hosszabb ideig kinyujtsuk és a téli takarmány készletet növeljük.

2. Olyan növényeket termeljünk, melyekkel lehetséges jövő év tavaszán a zöld takarmányozást minél korábban megkezdeni.

3. A téli takarmányozás céljaira minden olyan anyagot, melynek takarmány értéke van, felhasználjunk.

Fel kell hívunk a gazdák figyelmét a földmívelési miniszter azon intézkedéseire, melyekkel a kezelése alatt álló erdőkből nagyobb lombtakarmányt bocsátott a gazdák rendelkezésére, továbbá, hogy megengedte a fűgyűjtést az erdei tisztásokon és a legeltetést nagy területű eddig tiltott erdőrészekben. Ez úton rendszeren nem használt nagy takarmánytömegek jönnek fogyasztásra s a takarmányhiányt jelentékeny részben pótolhatják.

Van azonban még több más módja is a takarmányhiány pótlásának. Az egyik lenne a legnagyobb takarékoság minden takarmányul szolgálható anyaggal. A zombolyai eljárás szerint még a durvasás és kóró is használható szükségbeli takarmányt ad. A másik az lenne, hogy a tarlókon és ugarokon hamar fejlődő takarmányfélét termeljünk.

Kis körültekintéssel és fáradsággal maguk a gazdák is segíthetnek magukon. De szép hivatás vár most a gazdasági egyesületekre, gazdakörökre, gazdasági ismétlő-iskolák tanítóira, a lelkészekre, kik mindannyian hivatva vannak arra, hogy a takarmányhiány eredményes legyőzésére indított küzdelemben útasításikkal, tanácsaikkal s különösen jó példával a kisgazdáknak segítségére legyenek.

ragyogó barna szemek, a leánynak fölséges termete, fölbontott, gesztenye barna, dúsgazdag haja, . . . a fényes, forró nap . . . s a tizenhat év!

Marika, vajjon hova lett? . . . szünet lejártával Párisba küldte atyja, — a Quartier Latineban lakott, a Sorbonne, az apró kalandok elfoglalták őt egészen, aztán önkéntes évének leteltével belépett a gárda vértesei közé, — és hogy juthatna eszébe a büszke vértestisztnak Marika! Még ma se bántotta miatta a lelkiismeret — ez volt életének legtisztább, legszebb büne! És mégis, óh ha láthatná, csak egyszer, egyetlen pillanatra e ragyogó szemeket! Vajjon mi támaszhatta benne ez örült vágyat . . . talán ez a ragyogó, fényes nap? Behunyta szeméit . . . s még elevenebben újultak meg lelkében a régi édes emlékek, — de Marika szempárjának ragyogását, úgy mint akkor látta, nem tudta maga elé varázsolni. Eltűnt előle, pedig még is meg kell látnia még egyszer első szerelmét, mielőtt elköltözik lelke s megpihen fáradt teste. —

A méhek dongnak, a nap szinte éget, a rózsák illatoznak. A gróf mozdulatlanul, behunyt szemekkel feküdt, álmatagon s játszottak vele, körülzsongták lelkét a múlt emlékei, vesztett ifjuság, szerelem.

Álmodozásából hirtelen nesz ébresztette föl, — szive hevesen megdobbant — Istenem, hány-szor megzavarta már édes álmait e rettenetes kín — ! ugyanaz a nesz még egyszer . . . csók

Lépjenek a cselekvés terére, keressék föl a gazdákat künn a községekben, figyelmeztessék a népet a marha-eladások veszedelmére, a takarmány megtartásának szükségességére s végre a takarmány pótlásának módjaira.

Így, összetartó buzgó munkával, ha a veszedelmet egészen el nem is háritjuk, de pusztító és káros hatását nagy mértékben szelidíthetjük.

(Er k.)

KÜLÖNFÉLÉK.

Gimnáziumi javító vizsgálatok és beiratások. A helybeli m. kir. állami főgimnáziumban a javító vizsgálatok f. hó 31.-én, a beiratások szeptember 1, 2, 3.-án tartatnak. Az igazgatóság fölhívja különösen a IV-ik osztályba beiratkozni szándékozókát, hogy magukat ideje korán irassák be, mert a IV-ik osztályba 60-nál több tanulót nem lehet fölvenni.

Honvédségünket a hét folyamán meglátogatta előbb Fodor ezredes dandár parancsnok, majd Ruprecht tábornok kerületi parancsnok. Teljes meglegedésüknek adták kifejezést mindketten.

Halálozás. Mihály Ferenc, Csikvármegye főjegyzője, a csikkarcfalvi választó-kerület volt országgyűlési képviselője életének 52-ik, boldog házasságának 23-ik évében, hosszas szenvedés és a halotti szentségeknek ájtatos felvétele után Csikszereében, 1904. évi augusztus 24.-én d. e. 10 órakor elhalt; augusztus 26.-án temették.

Áldás legyen emléken!

Iskolai beiratások a dicsőszentmártoni áll. polg. fiu- és leányiskolában. A dicsőszentmártoni áll. polg. fiu- és leányiskolában az 1904/5-ik tanévre az iskolai beiratások f. évi szeptember hó 1—4-ig tartatnak. Az első osztályba a négy elemi iskolai osztályt sikeresen végzett, 10 éves tanulók vétetnek föl. Szegénysorsu tanulók tandíjmentességben részesülnek s ingyenes tankönyvekkel segélyeztetnek. Vidékiek szállást és ellátást havi 10—30 koronáért nyerhetnek.

Mulatság. Kaptuk a következő meghívót: Az adámosi ef. ref. egyházközség templomépítési alapjának javára Dicsőszentmártonban, 1904. év

. . . csókok csattanása . . . fölveti szeméit . . ki hajlik át a lépcső kerítésén a kert felé, ki hajlik barna férfi fej fölé, ki nyújtja ajkát csókra szerelmes, deli ifjunak? A gróf megmozdul, — zajára megriad a leányka, s remegve, félénken tekint feléje. — Ágnes! . . a gróf ismét behunyta szeméit. Ágnes, — az ő kicsi Ágnese . . ez a félig gyermek leányka nyújtotta csókra ajkait a titkárnak, ennek az ördög bordának! . óh de a szemei! ezeket az aranyos barna szemeket látta ő, egykor azok is így ragyogtak, féltek ott a zöld pázsiton . . akkor . . tizenhat év! . . de nem álmodott-e? Ismét fölveti szeméit, nincsen senki! . . a lépcső aljáról ruhasuhogás hallszik . . nyoma sincs Ágnesnek. Végtelen fáradságot érzett! borzongást, már nem süttött térdeire a nap . . ködbe veszték előle a barna szemek is. Fölsóhajtott fájón, . . s aztán megrázta a csöngetyüt, megjelent a szolga és betolta a zsöllyében fekvő urát dolgozó szobájába, — íróasztala elé. —

Fölült, s elnézte hosszan Ágnesnek, az íróasztal fölött függő, gyermekkori arcképét. Mereven nézett a tágra nyilott gyermek szemekbe megrázta fejét, majd tollat fogott, papírra vetett néhány sort, borítékba tette, bepecsételte gondosan, megecimezte . . aztán csöngetett.

A szolga ismét megjelent, — s kimért szilárd hangon fordult hozzá az öreges, beteg ember, átadva neki a levelet: „A titkár urnak, azonnal.“

szeptember hó 10.-én, a „nemzeti szálloda“ dísztermében báró Apor Istvánné, Csató Gáborné, gróf Haller Györgyné, báró Kemény Ákosné, Kovácsy Albertné, Kovácsy Sándorné, ifj. Pataky Lászlóné, Potsa Bertalané, Sándor Jánosné, Veér Györgyné, id. Apáthy Péter, gróf Bethlen Árpád, Fekete György, Gerendy István, dr. Gidófalvy István, Kabos Ferenc, báró Kemény Ákos, Kovácsy Albert, Kovácsy Sándor, Nagy Pál védnöksége alatt rendezendő táncestélyre: belépti díj: személyjegy 2 korona, családjegy 5 korona. A jótékony célra való tekintettel felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este 9 órakor. Rendező-bizottság: elnökök: id. Bágya Ödön, dr. Boér Elek, Horváth Ákos, Kerekes Béla, dr. Vitályos Géza. Titkár: dr. Szentmiklósi László. Pénztárnok: Hegyi Károly. Rendezők: ifj. Apáthy Péter, ifj. Bágya Ödön, dr. Báthory Béla, gróf Bethlen Ádám, Ertsey József, Gerendi Ákos, ifj. Gyárfás Benedek, Kispál László, Kovácsy Jenő, Kovácsy Zoltán, Pataki Lajos, dr. Réz Mihály, dr. Szócs Mózses, ifj. Zeyk Dániel.

Az áruló mozdony. A kiállítások ideje járja. Véletlenül úgy esett a dolog, hogy a kiállítás dupla ünnep első napján nyílt meg; ilyen ünnepek között pedig a lapok közül csak a „Friss Ujság“ szokott megjelenni. Az azonban nem véletlen, hogy a „Friss“-be a megnyitásról szóló tudósításokat és a kiállítás ismertetését egy e téren igen kiváló szakember írta meg amit a „Kiküldött külön tudósító“ urak jól tudtak s így egyszerűen ki is ollózták a „Friss“ tudósítások java részét. Történt azonban, hogy a soproni kiállítási tudósításban említett szakemberünk az ott kitűnő minőségű sodrony-ipart dicsérte meg első helyen s legkülönösebb. Megint a véletlennek lehet köszönni, hogy a hajnali álmos szedő a sodrony helyett mozdony-t szedett. Ez nem is lett volna baj. De kissé furcsa színben tűnt föl a soproni közönség előtt másnap a számra nézve nem csekély fővárosi (tisztület a kivételeknél), akik a Friss Ujságot kivonatolták és ollóztatták, tehát egyértelműen dicsőítették a soproni mozdony-ipart. Holott Sopronban akkora mozdony sincs kiállítva, mint a Hüvelyk Matyi ökle.

A király imádkozik. (Kép a budai vártemplomból.) Nyári, ünnepi reggel van. Aki „úr“ az ilyenkor még pihen s talán csak éppen egyet fordul, hogy tovább álmodja az éjszakába nyúló

Az inas halkan távozott, s a gróf mély sohajással dőlt hátra a zsöllyében.

Az ebédnél, melyen megjelentek a grófné, s Ágnes is, derültnek látszott, — kedélyesen beszélgetett, s szinte közbevetve mondta, felesége felé fordulva: „A titkár Úr ma hosszú szabadságot kért; atyja súlyos beteg. Bocsánatot kér, hogy nem bucsúzott el tőletek. Elutazott már két órával előbb. Holmiját utána küldetem. Ha atyja nem gyógyul meg nem tér vissza!“

A gróf soha sem beszélt ily szakgatottan, — neje meglepetve nézett reá, de férjének rideg tekintete ajkaira fagyasztotta a szót. Ágnes elhalaványult. A gróf azonban nem ügyelt reá, a napi kérdésekről kezdett beszélgetni, okosan, hidegen mint mindig. — Mikor Ágnes „jó éjszakát“ kívánt, magához vonta őt, megölelte, megcsókolta homlokát, s belenezett hosszasan, mélyen szeméibe. A barna, aranyos csillagok elborultak, könybe lábadtak, a leányka keble hevesen hullámozott . . az elfojtott zokogástól.

Ágnes távozta után feleségéhez fordult a gróf: „A kicsike — mondta — ugyhiszem beleszeretett a titkárunkba; kérlek édes Jeanne, ügyelj az ily gyermekségekre, — ha én már nem leszek többé!“

A meleg holdfényes éjszaka illata betöltötte az egész szobát. „Forró nyár és tizenhat év . . siralom az élet . . szegény kis leányom . . . édes, szomorú, szép szemeim!“

mulatozást, folytassa az érdekes kártyajátszmát. S ha vannak is vallásos hajlamai, ihletettebb lelki vágyai a földi szórakozások közül rövid időre való istenhez szálláshoz: erre legalkalmasabb és — lelegegánsabb a déli mise.

A legelső magyar ember azonban „szolga“

Az Úr legelső szolgája. Ő nem mulatságokról álmodik, hanem kötelességekről, tehát korán kel. Mikor a házak kapuit még csak nyitogatni kezdik; már fönn van s mikor az „urak“ egyet fordulnak, hogy tovább szójék álmaikat, ő már teljes díszben az Isten házában térdel és imádkozik. De úgy is illik: aki Istennek legelső földi szolgája, az beszéljen legelőször Istennel!

A budavári Szent-István kápolna gyönyörű oltára előtt reggel 8 órára kigyuladnak a lángok, Egyszerű ájtatos emberek, nagyjából nők, csöndesen, áhitatosan vonulnak a padokba. Oh, volna hely még elég, de esős az idő és még korai is s talán kevesen is tudnak róla, hogy a magyarok királya ilyenkor igénytelenül, minden kíséret nélkül megjelen az Úr színe előtt.

Az oltár mellett balról, emeletnyi magasságban, a kápolnával egybeépült királyi lakból ötszárnyu nagy ablak nyílik ebbe az áhitatot keltő remekül restaurált régi „Zsigmond-kápolnába“, melynek mostani elnevezése helyesebb, hiszen az oltár mögött őrzik a „dicsőséges szent jobbkezet.“ Fent a félkör alakú ablak felett középen aranyozott korona jelzi, hogy ez az uralkodónak a helye.

A középső nyitott ablakszárnyánál megjelen I. Ferenc József alakja. Jóságteljes arca rózsás, gyér hajzata, sűrű bajusza, „császár szakállá“: fehér, mint a szűz hó. Aranygalléros, aranyszínű kék dolmány van rajta, mely daliásan feszül karcsu termetéhez, a mellén néhány rendjel. Fehér kezéje kissé kilátszik a dolmány újjai alól. Az első hadur a „legfőbb hadur“ előtt kifüggesztve jelent meg. Régi fekete kötésű imakönyvet tesz maga elé, mely bizonyára a felséges úrral öregedett meg vagy talán még régebbi ereklje valakitől, akit nagyon szerethetett aki őt nagyon szerette.

A csöndes misét az apátplébános mondja s a királyi kápolna fehér császárszakállas sekrestyése fekete ruhában a minisztránna. Katonaviselt ember: a mellén vörös szalagon érdemkereszt.

A király leül, keresztet vet, két tenyerét keresztbe téve befödi homlokát, arcát és mély áhitatba borul. Az orgona hangja lágy dallamokat bűg. Mély csönd. Csak a pap hangja hallatszik. S a király imádkozik. Elfödi az arcát, nem lát semmi földit, csak az Istent látja. Mélyen megindító ez a kép: az imádkozó öreg király. Majd fölnyitja az imakönyvét, csiptetőt illeszt a szemé elé s olvas. A régi imakönyvből, mely oly sokszor nyújtott neki vigasztalást. (Oly sokszor kellett nyújtania.)

Nincs a templomban, nincs szent István kápolnájában áhitatosabb lélek, mint ő. Ebben is a legelső. Becsukja a könyvet. Leteszi a csiptetőt. Egy pillanatra letekint a hívókra s ismét elfödi arcát és imádkozik. S az orgona lágyan bűg szinte tulvilági melódiákat, mintha azok szólalának meg, akik nincsenek az élők között...

A szertartás végével a plébános és öreg minisztránna az oltárlépcsőre oldalt letérdel, szemben a királylyal s hangosan mondja félig az „Üdvözlégy“-et.

— Üdvöz légy, Mária! . . .

S a hívó közönség hangosan folytatja:

— Asszonyunk szűz Mária. . .

Három „Üdvöz légy“ után a pap még külön fohászkodik s végül befejezi: Amen.

Föláll és mélyen meghajtja magát a király előtt. A király fölegyenesedik magyarosan keresztet vet s eltűnik. A plébános azonban még maradt, mert vagy tiz nő járul az oltár elé szent áldozásra. Egyszerű nők, igénytelen emberek, de az Isten előtt egyenlők a királylyal. . .

Fogművész. Fodor Lajos fogművész megnyitotta műtermét özv. Csiky Emanuelné házában.

CSARNOK.

A fonóház.

Irta: Horváthné Maller Mariska.

A fonóban szól a nóta. Közbe-közbe kihallatszik a lányok kacagása. Gyorsan pörög a rokka, szaporodik a fonál s ha egy-egy leány véletlen kizakarva orsót ejt, valamelyik legény felkapja, de csak csókért adja vissza.

A fonóház órségi szokás. Itt mutatják be a lányok szorgalmukat. No, mert sok legény itt nézi ki jövődöbeljét. A fonóházban még az ósi szokások uralkodnak. Ha valamelyik leány kezét nem fog a legénnyel, annak a fonálát elszakíthatják; ha a leány maga mellé nem engedi ülni Andrist vagy Gyurit: a rokka kerekét letörheti; ha a zálogos játékban nem megy a leány megcsókolni a legényt, azt a lányt kilökhetik a fonóból is — a korcsmai mulatságból is. Ez ellen orvosságot még a törvényben sem kereshetnek.

Bognár Anna is a fonólányok között volt. Az ő kedvéért járt oda Baráth Laci minden este. A leány eladó, a legény házasulandó sorba.

Ma valahogy kiesett az orsó az Anna kezéből; Laci sietve utána kap, de a leány még gyorsabb: maga kapja fel. Ez egy kis dévajkodás volt Annától, de Laci, mikor a felharsanó nevetést hallotta, megkapta Anna kezét, úgy, hogy el kellett engednie az orsót; Laci felvette s szót szeliden:

— Tíz csókért odaadom, Annus; kevesebbért nem; de megduplázom, ha akarod.

Az Anna keze fájt s nem a legjobb kedvvel felelte:

— Egyet sem adok, nem hogy tized. A kezem egy hétig is vörös lesz, úgy megszorította.

— Tréfálsz, úgy-e? szolt Laci incselkedve; még közelebb húzódott Annához, s derékon ölelte. De Anna durcásan ellökte magától, felkelt; rá se nézett Lacira, hanem a kemence padkájára ült és sajgó kezét simogatta.

Laci halványan, tágra nyílt szemmel nézett a lányra egy pillanattig; de aztán újra közeledett Annához.

— Annuskám! illik neked ez a kis durcáskodás, de én a csókot várom, amitől hidd el, meggyógyul a te kezéd is, az én szívem is.

— Majd meggyógyul a szive úgy is. Nekem hagyjon békét; akár magánál is tarthatja azt az orsót; úgy sem fonhatok egyhamar, úgy megrándította a kezemet.

A Laci szeme előtt forgott a világ. Mit akar ez a leány? Kizakarva ki akar kezdeni vele? Erre a gondolatra felkapta a rokkát, dirib-darabba törte s a szoba közepére hajította.

Elcsitult a legények, leányok zivaja. Lacinak vérben forgott a szeme. Anna sápadtan állt úgy néztek egymásra.

— Most már dobj ki engem is; szolt Anna kihívó daccal s egyenes fejtartással a Laci szeme közé nézett.

— Mért ne tenném, ha magad is kívánod? Erre Annát karjánál fogva az ajtó felé vezette. Itt azonban a többi legény utját állta és kezdték a dühös legényt csittitgatni.

A lányok Annust fogták körül, aki alig birt megállni a lábán. Két lánytársára támaszkodva úgy vánszorgott ki a fonóból.

Másnap, Isten tudja, miként, Laci rossz hírt hallott. Falu helyen gyorsan jár a hír. Az a hír nem volt más, minthogy Anna menyasszony lesz; kérés áll a házhoz, a szomszéd község birójának

a fia személyében. Már azt is ujságolták, hogy szombaton lesz a kézfogás, vasárnap hirdetés.

Az Anna édes Anyja sehogyse tudta megérteni, mért hordja a lánya esténként a vizet oly szorgalmasan a konyhára. Megleste s elmosolyodott attól, amit látott.

Anna a szép holdvilág mellett a kúthoz sietett, ahol valaki várta; subába volt ugyan burkolózva, arca is árnyékban volt, de . . . A lányka arca örömtől ragyogott fel s az édes meglepetéstől a két vödör csörömpölve pottyant a földre.

— Hadd Annus, majd huzok én vizet; szolt a legény. De Isten tudja, talán a sötétség, vagy erős holdfény tévesztette-e meg, csak hogy a vödör helyett a lány derekához nyult. Ez nem ellenkezett. Mint a hajló rózsza, úgy borult a legény erős vállára. Majd megfullasztotta őket az erős szívdobogás. Az irigy felhő hiába takarta el a holdat. Ez ki-kidugta széles ábrázatát s mosolygós arccal néma szemlélője volt a békülésnek.

— Annuskám! csak azt akarom kérdezni tőled, kezdte beszédét a legény: Igaz-e, hogy menyasszony vagy? ha igaz én nem beszélek ebben a keserű életben veled többet.

— Édes anyámék akarják. Holnap már jönnek is kérni. És odaadnak.

— És te jószántadból, tiszta szívvel mégy ahhoz a legényhez?

— Hát kihez mennék máshoz?! . . .

— Kihez?! . . . Hát énnekem mit ígértél? Hát én már olyan megvetett legény vagyok? Hát nem mernél a feleségem lenni?

Anna sirva felelt:

— Maga Laci csunyan bánt el velem. Nem maga tett a fonóházban csuffá? Igen megszegyénített, pedig igazán nem érdemeltem meg. Nézz a kezemet, még most is dagadt.

— Leveszem a szégyent azzal, hogy a feleségemmé teszek. Akinek pedig beszélni valója van velem, annak — ne félj! — majd felelek. Mutasd, melyik a fájós kezéd? . . . Fáj még mindig? nagyon fáj Annuskám? szolt édes lány hangon.

— No, nem is fáj már oly nagyon; csak akkor igen fájt; s kezdett a legény karjából kibontakozni. Az édes anyja szólította. Annus ott hagyta Lacit, s mint a megzavart ózike szaladt befelé.

— Ejnye lányom, hát a vödörket hova tetted?

Szegény Anna olyan vörös lett, mint a legpirosabb hajnal. Hirtelen kifelé fordult, de az ajtóban utját állta valaki, aki a vízzel telt vödörket behozta s jó estét kívánva, a lócára tette azokat.

— Fáj az Anna keze, én hoztam be hát a vizet, biróné asszonyom.

No, de erre már olyan édes, hangos kacagásba fogott biróné asszonyom, hogy a bíró is kijött, megtudandó a nagy vigság okát.

Ahogy a legényt meglátta, kiegyenesedett s erősen tartotta bírói tekintélyét, mert mikor az katonás tartással előtte megállt e szóval:

— Bíró uram panaszom van! — egészen komolyan felelte;

— Nincs most hivatalos óra, nem veszem fel a panaszodat fiam.

— Hiszen pár perc lesz csak édes apám, amit Laci elakar mondani; szolt Anna s kipirolva nézett apjára, akinek a haragja mintha engedett volna!

— Üsse part! Nem bánom, kerülj beljebb a tiszta szobába s add elő panaszodat fiam.

Hogy mi volt a panasz nem lehet tudni, de kitalálhatjuk, a bíró uraméknál három hétre tartott lakodalomból, amikor Anna menyecskeken hátrakötött piros fejkendővel boldogan járta Lacival a menyasszonytáncát.

Felelős szerkesztő: Dr. Gillyén Kálmán.

Kiadó laptulajdonos: Scholtes Albert.

H I R D E T É S E K.

Szám 2206—904 tlkv.

Hirdetmény.

Nagykand község telekkönyvei birtokszabályozás (tagosítás) folytán átalakítottak és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve a melyekre az 1886. évi XXIX., az 1889. évi XXXVIII. és az 1891. évi XVI. törvénycikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatottatik.

E célból az előmunkálatok hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben **1904 évi szeptember hó 15.-én** fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak: 1. az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásaikat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

3. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. évi XXIX. t. cz. 15.—18 és az 1889. XXXVIII. t. cz. 5., 6., 7., és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak, avagy odahassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az úton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek, és

4. azok a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, úgyszintén az ily bejegyzéssel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési en-

gedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Erzsébetváros, 1904. évi aug. hó 4. én.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

63 3-3

Graeser Dániel, kir. e. bíró.

„KRISTÁLY” gőzmosó intézet
Kolozsvár
megbízói kényelmét szem előtt tartva elhatározta, hogy minden tekintélyes vidéki városban képviselőt létesít és ezáltal módot nyújt a n. é. közönségnek arra, hogy cégét — a csomagolási és postaköltségek mellőzésével — közvetlenül felkereshesse.

Helyben, Erzsébetvároson
SZENTPÉTERY ISTVÁN
divatárú-kereskedő

vette át a képviselőt és az intézet rendes áraiban vállalja a férfi és női fehérneműek, függönyök, kézimunkák, blousok, női és férfi öltönyök

mosását és vasalását.

A n. é. közönséget biztosítva kifogástalan munkáról és mindenkor méltányos árairol, szíves jó indulatába és figyelmébe ajánlva a képviselőt és számos megbízást kér a

70 1-4 „Kristály” gőzmosó intézet.

Háromszori bekenésre

megszabadul kellemetlen lábizzadásától. Egy korona beküldése ellenében (tiz levéljegy) bérmentve küldi
Riesz gyógyszerész, Halas. 66 2-13

DUPLA VILLANY DELEJES

KERESZT

vagy

CSILLAG

D. R. G. M. 88503. sz.

gyógyít feladit jóállás mellett: köszvény, reuma, asztma (nehéz lélegzés), álmatlanság, fülzúgás, nehéz hallás, epilepsia, (eskor), idegesség, élvágytalanság, sápkór, fogfájás, migren, ehetetlenség, influenza, valamint minden idegbetegségnél. Azon beteg, aki 88503. sz. készülékem által legfeljebb 45 nap alatt meg nem gyógyul, azonnal visszakapja a pénzét. Ahol már semmisen használt, ott kérem az én készülékemet megkísérleteni; meg vagyok győződve, készülékem biztos hatásáról.

A nagy készülék ára 6 korona, idült betegségeknek alkalmazandó.

A kis készülék ára 4 korona, könnyebb betegségeknek alkalmazandó.

A központi elárusítóhely szétküld utánvétellel vagy előleges fizetéssel a bel- és külföld részére

SCHEFFER D. SÁNDOR

BUDAPEST, VIII., Bezerédy-utca 3. szám.

5 KORONÁÉRT
küldök 4 1/2 kiló (kb. 50 drb.) kevéssé megsérült finom enyri pipere-szappant
rózsa, liliumtj, orgona, ibolya, rezeda, jázmin és g. öngy virágból szépen összeválogatva. A pénz előzetes megküldés vagy utánvétellel küldi: 43 15-5

SCHEFFER D. SÁNDOR
BUDAPEST, VIII. ker., Bezerédy-utca 3. szám.

EGY AMERIKAI GYORSFŐZŐ
ÉS
EGY HÁZTARTÁSI MÉRLEG
ingyen.

Mesésen olcsó árak mellett küldöm szét tulhalmozott raktáromból világhírű s kiválóságukért általánosan kedvelt

mexikói ezüst-áruimat és padig:
6 drb. mexikói ezüst asztali kés,
6 " " " evővillát,
6 " " " evőkanalat,
12 " " " kávéskanalat,
6 " kiváló desszertkést,
6 " desszertvillát,
1 " mexikói ezüst levesmerítő kanalat,
1 " " " tejmerítőt,
2 " eleg. szalon asztali gyertyatartót,

46 drb. összesen csak 6 frt. 50 krajcár.

Minden megrendelő ezenkívül jutalomképen egy amerikai gyorsfőzőt és egy szavatosság mellett pontosan működő 12 1/2 kiló hordképességű háztartási mérleget kap teljesen díjtalanul. A mexikói ezüst egy teljesen fehér fém (belül is), melynek tartósságáért és kiváló minőségéért 25 évi jótállást vállalok. Szétküldés a pénz előleges megküldése esetén vagy utánvétellel történik az európai raktárból: 41 16-52

SCHEFFER D. SÁNDOR,
BUDAPEST, VIII., Bezerédy-utca 3. sz.

A „KÁVÉ KIRÁLY”-hoz.

A ki nagyon jó zamatu s illatu kávé kedvel, az csakis „Király kávé” vegyen, mely a legkiválóbb fajok vegyítéséből áll s egy még eddig nem létezett módszer szerint van pörköltve. Hosszas kísérletezés után sikerült ezt elérnünk s így minden kávéismerő, ki egyszer megízleli, soha más kávé nem fog használni.

Ismeretes, hogy a kávé a legérzékenyebb cikk, melyből a finom zamatu s illatu azonnal elillan, valamint minden izzagot felvesz, miért is ezen kiváló kávé lemezdobozokba csomagoljuk s szállítjuk bármely postaállomásra bérmentve, utánvétellel a következő árban:

1 kgros doboz — — 4 kor. 80 fill.
2 " " — — 9 " 20 "
4 " " — — 17 " 20 "

Ezen különleges pörkölt kávé kivül ajánljuk a következő nyers fajokat, szinte bérmentve, utánvétellel bármely postaállomásra:

1 postacsomag 5 kgr. legfin. Cuba kor. 13.50
1 " " " " Ceylon " 12.—
1 " " " " " Jamaica " 11.20

BIRO és TÁRSA

a „Kávé király”-hoz 60 6-26

BUDAPEST, VI. ker., Teréz-körút 2/b.

A „KÁVÉ KIRÁLY”-hoz.

Kitűnő minőségű és legmagasabb szilárdságu portland cementet ajánl olcsó áron a
BRASSÓI PORTLAND CEMENT-GYÁR
BRASSÓBAN,
Erzsébetvároson kapható LANG ISTVÁN úrnál.